

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 216

פרשת ויקהל-פקודי

מאמר השבוע
הנהגות מרן
שאלות ותשובות
מעבר לסגולה
לאשת החיל
פנינים מהפרשה
סיפור לשבת
למהדרין



לרפואת ניסים מנחם בן הודיה

לעילוי נשמת מני מנחם בן שרה

לרפואת רחמים בן עפיה

לרפואת יוסי יוסף בן אלינית

שבת החודש- שבת מברכין

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	17:35	17:33	17:34	17:35
יציאה:	18:27	18:25	18:26	18:26
ר"ת:	19:11	19:08	19:10	19:10

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:15

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הרב"ג יגאל כהן שליט"א

הַבְטָחָה לַבּוֹטֵחַ

כְּדֵי לְשַׁכְנֵעַ אוֹתָךְ, קוֹרֵא יָקָר, כַּמָּה חֲשׁוּבָה וּמוֹעִילָה הִיא מִדַּת הַבִּטָּחוֹן בַּבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, וּמָה מְחַכָּה לְךָ כַּאֲשֶׁר תִּזְכֶּה לִהְיוֹת בַּעַל בִּטָּחוֹן, וְאֵיךְ בְּעֶזְרָתָהּ תּוּכַל לְהַשִּׂיג אֶת כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבְּךָ, וְלֹא תֵּדַע חֶסֶר לְעוֹלָם, אֲצִיג בְּפָנֶיךָ מְעַט מֵהַפְּסוּקִים שֶׁבָּהֶם מוּפִיעוֹת הַבְטָחוֹת אֵלּוּ, וְכֵן מַאֲמְרֵי חַזַ"ל בְּסֹגֶלַת מִדַּת הַבִּטָּחוֹן.

וּבְנוֹסָף יֶשְׁנָהּ סְגֻלָּה נִפְלָאָה שֶׁמּוּבֵאת בַּסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים, וְהִיא אֲמִירַת פְּסוּקֵי בִּטָּחוֹן בַּה' יִתְבָּרַךְ, שֶׁבְּכֹחָם לְחַזֵּק אֶת בִּטְחוֹנוֹ שֶׁל הָאָדָם בְּבוֹרְאוֹ וּלְהוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ מִכָּל צָרָה.

וּכְכָל שֶׁנִּשָּׁנֵן פְּסוּקִים אֵלּוּ בְּלִבֵּנוּ, כָּךְ תִּתְחַזֵּק בְּתוֹכֵנוּ מִדַּת הַבִּטָּחוֹן.

"לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה'" (בראשית מ"ט, י"ח).

פָּסוּק זֶה אָמְרוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה כְּשֶׁרָאָה בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ אֵיךְ שִׁמְשׁוֹן נֶהֱרָג ע"י הַפְּלִשְׁתִּים, הִתְפַּלֵּל לַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ וְאָמַר "לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה'", דְּהַיְנוּ רַק מִמְּךָ יִתְבָּרַךְ תָּבוֹא הַיְשׁוּעָה וְלֹא מִכֹּחוֹ שֶׁל אַף אָדָם.

בְּמִדְרָשׁ רַבָּה פָּרָשַׁת וַיְחִי (פרשה צ"ח אות י"ד) מוּבָא: אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הַכֹּל בְּ"קִוִּיתִי". וַמַּסְבִּיר בְּפֵרוּשׁ 'עֵץ יוֹסֵף' שָׁם, שֶׁאָפִלּוּ אִם אֵין לָאָדָם זְכֻיּוֹת לְקַבֵּל מַתָּנוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בְּכָל זֹאת, כֵּיוָן שֶׁמְּקַוֶּה אֵלָיו וּמַאֲמִין וּבוֹטֵחַ בּוֹ, בִּזְכוּת זֶה בִּלְבַד יָסִיר מִמֶּנּוּ הַקָּבָ"ה אֶת הַיִּסּוּרִים, וְיָבִיא לוֹ יְשׁוּעָתוֹ.

פָּסוּק זֶה אֶפְשָׁר לְאָמְרוֹ בְּג' אֶפְשָׁרִיּוֹת - א) "לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה'". ב) "ה' לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי". ג) "קִוִּיתִי ה' לִישׁוּעָתֶךָ". וְהוּא סְגֻלָּה גְּדוֹלָה לְאָמְרוֹ בְּעֵת צָרָה, וְלַחֲזֹר עָלָיו כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, עַד שֶׁיִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת בְּוַדַּאי.

"וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ ה'" (תהלים ט, י"א).

כָּל אָדָם שֶׁמַּכִּיר אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ וּמֵבִין שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג הָאֱמִתִּי, וּמַכִּיר אֶת שְׁמוֹ שֶׁם הַוַּיְ"ה בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מִדַּת הָרַחֲמִים, מְמַלֵּא בּוֹטֵחַ בּוֹ בְּטָחוֹן גָּמוּר, כִּי הַקָּבָ"ה לֹא עוֹזֵב אֶת מִי שֶׁדּוֹרֵשׁ אוֹתוֹ בְּלִבָּד.

"וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לה' כִּי גָמַל עָלָי" (תהלים י"ג, ו).

פָּסוּק זֶה אָמְרִתִּי בִּזְמַנִּים שׁוֹנִים, כְּגוֹן בְּמִבְחָנִים קָשִׁים עַל חֹמֶר רַב, כְּשֶׁהִרְגַּשְׁתִּי שֶׁנִּסְתַּמּוּ מִמֶּנִּי מַעְיְנוֹת הַחָכְמָה, אֲזַי חָזַרְתִּי עֶשְׂרוֹת פְּעָמִים עַל פָּסוּק נִפְלָא זֶה, וְזָכִיתִי לִרְאוֹת בְּחוּשׁ אֵיךְ הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ פּוֹתֵחַ לִי מַעְיְנוֹת חָכְמָתוֹ.

וְכֵן כְּשֶׁמַּגִּיעַ זְמַן תַּשְׁלוּם הַמַּשְׂכּוֹרוֹת לָאַבְרֵכִים (שְׁמוֹנִים וְאַרְבָּעָה, בֶּן פֹּרָת יוֹסֵף), וְאֵין בְּיָדִי מַסְפִּיק כֶּסֶף לְשַׁלֵּם, אֲנִי מְשַׁנֵּן לְעַצְמִי פָּסוּק זֶה שֶׁמְּלַמֵּד אוֹתִי שֶׁאֵין לִי זְכֻיּוֹת כְּדֵי לְבַקֵּשׁ וְלִבְטֹחַ בַּבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, אֶלָּא כֻּלִּי תְּלוּי בַּחֲסָדָיו הָרַבִּים שֶׁל הַבּוֹרֵא, וְזֶה מְעוֹדֵד אוֹתִי מְאֹד. וּב"ה זָכָה אוֹתָנוּ ה', וּמֵעוֹלָם לֹא אֵחַרְנוּ בַּתַּשְׁלוּם לָאַבְרֵכִים.

אִם תִּתְבּוֹנְנוּ בְּפָסוּק זֶה תִּמְצְאוּ הַבְטָחָה שֶׁכָּל מִי שֶׁיִּבְטַח בַּ"חַסָדָיו" שֶׁל הַקָּבָ"ה מֻבְטָחַת לוֹ הַיְשׁוּעָה, שֶׁהֲרֵי דָּוִד מְסַיֵּם "יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ", וְאָז – "אָשִׁירָה לַה' כִּי גָמַל עָלָי" – כְּלוֹמַר, שֶׁהָיָה דָּוִד הַמֶּלֶךְ בָּטוּחַ בִּישׁוּעָתוֹ מֵה' בִּזְכוּת הַבִּטָּחוֹן.

"בְּךָ בָטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ" (תהלים כ"ב, ה).

דָּוִד הַמֶּלֶךְ מֵעִיד בְּפָסוּק זֶה שֶׁאֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בָּטְחוּ רַק בַּבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ וְלֹא בְּאַף אַחֵר מִלְּבַדּוֹ, וּבִזְכוּת זֶה הִצִּיל אוֹתָם מִיָּד כָּל שׂוֹנְאֵיהֶם.

"רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּה' חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ" (תהלים ל"ב, י).

בְּיַלְקוּט שִׁמְעוֹנִי (תהלים רמז תשי"ט) מוּבָא הֶסְבֵּר נִפְלָא לְפָסוּק זֶה.

"רַבִּי אֶלִיעֶזֶר וְרַבִּי תַּנְחוּם בְּשֵׁם רַבִּי יִרְמְיָה, אֲפִלּוּ רָשָׁע וּבוֹטֵחַ בַּה' חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ". אָדָם שֶׁהוּא חָלִילָה רָשָׁע וְיֵשׁ לוֹ מַכְאוֹבִים רַבִּים, וְכַמּוּבָן אֵין לוֹ זְכֻיּוֹת כְּדֵי לָצֵאת מִצָּרוֹתָיו, אִם רַק יִבְטַח בַּבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, אֲזַי הַקָּבָ"ה יְסוֹבֵב אוֹתוֹ בְּחֶסֶד תָּמִידִי, וְזֹאת רַק בִּזְכוּת הַמִּצְוָה שֶׁבָּטַח עָלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְעוֹד פֵּרוּשׁ - "חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ" בְּכָל מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה. דְּהַיְנוּ, סְגֻלַּת הַבִּטָּחוֹן הִיא הַגּוֹרֶמֶת שֶׁכָּל מָה שֶׁצָּרִיךְ אָצְלוֹ בַּחַיִּים יִהְיֶה בְּחֶסֶד גָּדוֹל.

"בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה, וְהִתְעַנַּג עַל ה' וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ" (תהלים ל"ז, ג-ד).

רָשִׁ"י מְפָרֵשׁ פְּסוּקִים אֵלּוּ: תִּבְטַח בַּה', וְאַל תִּגְנֹב דָּבָר שֶׁאֵינוֹ שֶׁלְּךָ, וְתִתֵּן צְדָקָה לָעָנִי. וְאִם תִּשְׁאַל בַּמֶּה אֶתְפַּרְנֵס? תֵּדַע שֶׁתֹּאכַל וְתִתְפַּרְנֵס מִשְּׂכַר הָאֱמוּנָה שֶׁהֶאֱמַנְתָּ בַּקָּבָ"ה לִסְמֹךְ עָלָיו וְלַעֲשׂוֹת טוֹב.

שׁוּב מַבְטִיחַ לָנוּ דָּוִד מַלְכֵּנוּ: אַל תִּקַּח דָּבָר שֶׁאֵינוֹ שֶׁלְּךָ אוֹ אֵינוֹ מַגִּיעַ לָךְ. אַדְרַבָּה, תֵּן מִשֶּׁלְּךָ לַאֲחֵרִים שֶׁזְּקוּקִים לְעֶזְרָה, וַאֲפִלּוּ אִם אֵין לְךָ זְכֻיּוֹת לְפַרְנָסָה בְּרֶוַח, יְפַרְנֵס אוֹתְךָ הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ בִּזְכוּת מִצְוַת הָאֱמוּנָה שֶׁהֶאֱמַנְתָּ בּוֹ.

מַמְשִׁיךְ דָּוִד בְּהַבְטָחָתוֹ וְאוֹמֵר: "וְהִתְעַנַּג עַל ה' וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ" – פְּנוּקִים רַבּוֹתַי! לֹא רַק דְּבָרִים בְּסִיסִיִּים, אֶלָּא נוֹכַל לְהִתְעַנֵּג עַל הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ בְּכָל מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ. כַּמּוּבָן אִם הֵן לְטוֹבָתֵנוּ.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\רפואה \הצלחה בטל:03-8000770
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17 , סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יצחק כהן שליט"א

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות

מאת מורנו הרה"ג יצחק כהן שליט"א

שאלה: לקראת ימי הפסח הרבה אנשים זורקים רהיטים מביתם. ואשה זרקה בלי לשאול את בעלה. האם יכול אדם לקחת את הרהיטים הנ"ל? ומה הדין שאדם יודע שהבעל לא ירצה לזרוק את המוצר מכיון שהוא "שַׁמְרָן", אבל אשתו רוצה לפנות ובלא ידיעתו רוצה לזרוק או ליתן לאחר, האם מותר לקחת?

תשובה: מה שקנתה אישה קנה בעלה, חוץ ממקרים מיוחדים שאמרה האישה "איני ניזונת ואיני עושה". ולכן על פי רוב אסור לאישה לזרוק ללא רשות בעלה, ואם זרקה אסור לקחת שהרי זה יאוש שלא מדעת, שהלכה בזה כאביי שאינו ייאוש, ואוסר לקחת. רק לאחר שידע שהבעל נתייאש מהדבר.

שאלה:האם מותר להתענות תענית יחיד בימי חודש ניסן?

תשובה: בבית יוסף ס' תנ"ט כתב שאין להתענות בחודש ניסן תענית ציבור אולם תענית יחיד נהגו להתענות, וכך פסק בשולחן ערוך שאין מתענים בו להזכיר בציבור ואילו בתענית יחיד לא הזכיר איסור בדבר . והרמ"א כתב שמנהגם שלא להתענות כלל בחודש ניסן ואף לא תענית יחיד

בסיכום. מנהג הספרדים להתענות תענית יחיד בימי חודש ניסן ומנהג האשכנזים שלא להתענות כלל בימי חודש ניסן, חוץ מתענית בכורות בערב פסח ותענית חלום.

שאלה: האם נשים חיבות בברכת האילנות

תשובה: לדעת רבינו עובדיה יוסף כפי שכתב בחזון עובדיה ראוי שגם הנשים יברכו ברכת האילנות.

שאלה : האם צריך למכור את החמץ הבלוע בכלים ?

תשובה : לדעת רבינו עובדיה יוסף אין איסור לא יראה בחמץ שבלוע בכלים , ואין צריך למכור . והמחמירים למכור יזהרו לא לכתוב בלשון שמשמעותו שמוכר הכלי שאז חייב בטבילה .

שאלה: יש אצלנו בבית הכנסת אדם "צדיק" שמכין מצות בבית ומביא לי, האם אפשר לסמוך על זה שהמצות אכן נאפו בכשרות?

תשובה: אני לא יודע למי אתה קורא צדיק, אבל בשביל להכין מצות כשרות ומהודרות מלבד זה שצריך להיות ירא שמיים, חשוב מאוד שגם יהיה בקי טוב טוב בהלכות אפיית מצה ובכל הדינים מסביב כגון מים שלנו ועוד, כיון שיש בזה הרבה פרטים המובאים בשו"ע ובפוסקים ורק מי שלמד זאת היטב יכול לגשת למלאכת הקודש. וכמש"כ המשנה ברורה (סימן תנ"ט סעיף קטן ל"ג) והמנהג הנכון להעמיד משגיח במקום שאופים את המצות בכדי שישגיח על כל הנעשה "כי רבה המכשלה מאוד" ע"כ.

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

נוסחי התפלה

הכי טוב שאדם ילך בדרכי רבותינו, בנוסח שתיקן לנו האר"י ז"ל. וכבר מרן רבנו עובדיה, עשה לנו סדר, והחזיר עטרה ליושנה גם בנוסחאות התפילה (שו"ת יביע אומר חלק ח סימן יא ועוד), כמו "שובר אויבים ומכניע זדים", יש סידורים שכתוב "מכניע מינים", כמו הבן איש חי. ומרן הביא את הירושלמי, מי יכול לחלוק על ירושלמי, על ראשונים מפורשים שכתבו "שובר אויבים ומכניע זדים". גם במדרש כתוב מובא הנוסח מכניע זדים ולא מכניע מינים. לכן מרוקאי שרוצה להידבק דווקא במנהגי מרוקו, שיבושם לו ויתפלל ב"דרכי אבות", אבל חלילה לאותם גבאים שיוציאו מבתי הכנסת את כל הסידורים הרגילים בהם רוב עם ישראל רבות בשנים, זה לא נכון דבר כזה לעשות בשום אופן.

(הגאון הרב דוד נקי שליט"א מח"ס בהלכה ובאגדה)

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

השבת מקור השפע והפרנסה

השבת והמשכן

פרשה זו פותחת במילים (שמות לה, א),"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" וברש"י מפרש שמיד למחרת יום הכיפורים, כשירד משה מן ההר כינס משה את העם ובישר להם שהקב"ה סלח להם על עוון העגל, וכמו כן ציווה על מלאכת המשכן.

אך בטרם השמיע להם משה רבינו מה שמוטל עליהם לעשות במלאכת המשכן, חזר והזהיר את בני ישראל על שמירת השבת. וכתב רש"י (שמות לה, ב) וז"ל: "הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינה דוחה את השבת".

שואל ה'זרע שמשון'. א. מה ראה משה רבינו להקדים לבני ישראל את ציווי שמירת שבת מיד בירידתו מן ההר לפני כל ציווי אחר. ב. מה היה הצורך החשוב כל־כך בבניית המשכן לאלתר עד־כדי־כך שהיה חשש שיחללו את השבת בעבור זה.

ומבאר, כי בני ישראל זכו להגיע במתן תורה למדרגה עצומה עד־כדי־כך ששום אומה ולשון לא יכלו לשלוט בהם, אך משחטאו בעגל איבדו מעלה זו. אמנם, אחרי הרבה השתדלויות זכה משה רבינו ביום הכיפורים לקבל את סליחתו של הקב"ה על עצם החטא, אך בני ישראל לא חזרו למדרגתם הראשונה שתהיה להם חרות משעבוד הגלויות.

לעומת זאת, מעלת שמירת השבת היא כל־כך עצומה, עד־כדי שמובא בגמרא (שבת קיח ע"ב) שאם היו בני ישראל שומרים רק את השבת הראשונה לא יכלו אומות העולם לשלוט בהם כמדרגתם קודם החטא, כמו כן כיון שמעלת השבת גדולה כל־כך בשמים שאפילו כשעובדים עבודה זרה כדורו של אנוש (שאותו הדור עבד עבודה זרה באופן יותר חמור מחטא העגל, עד כדי כך שנאלץ הקב"ה להענישם והעלה עליהם את הים ושטף שליש מהעולם, עיין בספר 'מעבר לסגולה' על פרשת וירא כיצד נוצר ים המלח) בכל זאת מעלת השבת מכפרת להם. אך בני ישראל לא שמרו את השבת הראשונה בשלמותה משום שבשבת הראשונה יצאו אנשים מן העם ללקוט מן, ונמצא אם כן שלא כל העם שמר את השבת הראשונה בשלמותה, וממילא לא זכו למעלת השבת שמגנה מפני גלויות ועבודה זרה.

השבת הדרך לגאולה

ועתה נבוא אל הפתרון, שכשירד משה רבינו מן ההר אמר לבני ישראל שאילו היו שומרים את השבת הראשונה בשלמותה היה מתכפר להם עוון העגל מאליו, בלי שום טרחה. אך כעת, על־מנת להיגאל בשנית עליהם לשמור לפחות שתי שבתות. וידיעה זו חשובה מאוד לפני עשיית המשכן, משום שהמשכן נקרא כך על שם שעתיד כמבואר ברש"י (שמות לח, כא) "המשכן משכן - שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עוונותיהן של ישראל". ולכן נתן להם משה רבינו מראש תיקון על־מנת שלא יצטרכו להגיע להתמשכנות המשכן - והוא, שאם ישמרו את השבת כהלכתה היא תשמור ותגן עליהם מפני העוונות.

הכעס חמור מאוד בשבת

ולכן מובא הזוהר הקדוש שיום השבת הוא יום שאין רשות למקטרגים להתקרב ולקחת שפע ממנו. ומצאנו שמזהיר מאוד (זוהר ויקהל דף צג ע"ב) מעניין הכעס ובפרט ביום השבת, כי הכעס מעורר מבחינה רוחנית את אש הגיהינום.

מעלת עונג שבת

והנה, על סגולת מעלת עונג שבת מספרת הגמרא (שבת קיט ע"א) "דאמר רבי חייא בר אבא, פעם אחת התארחתי אצל בעל הבית בלודקיא והביאו לפניו שלחן של זהב משוי ששה עשר בני אדם, ושש עשרה שלשלות של כסף קבועות בו, וקערות וכוסות וקיתונות וצלוחיות קבועות בו, ועליו כל מיני מאכל וכל מיני מגדים ובשמים, וכשמניחים אותו אומרים לה' הארץ ומלואה וגו', וכשמסלקין אותו אומרים השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם. אמרתי לו: בני, במה זכית לכך. אמר לי: קצב הייתי, ומכל בהמה שהיתה נאה אמרתי: זו תהא לשבת. אמרתי לו: אשריך שזכית, וברוך המקום שזיכך לכך" - מדובר כאן בעושר אדיר בכל קנה מידה, והכל בזכות השבת!

יהי רצון שבזכות מעלת השבת נזכה כולנו לשפע ברכה ללא גבולות ומיצרים.

שימו לב - כל הקודם זוכה

הגיעה כמות מוגבלת של הספר 'מעבר לסגולה' ניתן לפנות להידברות

073-222-1250

ה'מספר החדש' לחיזוק יומי ותיאום הרצאות - 055-67-25-138

בית אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

לאשת החיל

נתבודד פנימה

מכירות את זה שחברה שלך במשבר ואת כל כולך אוזן קשבת מנסה לעזור לה? מכירה את זה שהבוסית שלך בעבודה מתלבטת לאן לצאת לטיול ואת ממש משקיעה ומחפשת לה מקום מתאים בסבלנות וברוגע? מכירה את שיחות הנפש שאת מנהלת עם אדם בקושי ובצרה? ואפילו סתם שיחת שכנות יומיומיות? שאת מאוד חייכנית, סבלנית ומנומסת?

מדוע אנחנו מוצאות את עצמנו מבזבזות את מלוא האנגריה והסבלנות באנשים אחרים? מדוע הרבה יותר קשה לנו להיות סבלניות מחייכות ויצירתיות עם בני ביתנו?

הכי קשה זה לתת בבית, הכי קל זה לתת בחוץ. שאת מדברת עם חברתך לעבודה, את לא תתפרצי פתאום ותכעסי עליה כשהיא אמרה לך משהו לא במקום – נכון? אז למה לבנות שלנו אנחנו עושות את זה?

כשהשכנה תבקש בפעם ה-21 היום כוס סוכר, את לא תגידי לה "כמה פעמים את מבקשת?!" אלא תתני שוב ושוב ואפילו תחייכי, ולמה לבן שלנו שמבקש רק 3 פעמים "אמא את יכולה לבוא רגע?" אנחנו מתפרצות מכעס?...

מה נעשה? קודם כול, נהיה מודעות. המודעות היא חלק נכבד מהפתרון. שיודעים שזה קיים, שמזהים את ההתנהגות, מסתכלים טוב במראה ולאט לאט מורידים מסכים. מבינים איפה באמת כדאי להשקיע, הכי קל לנו להיות בחוץ סבלנים, שם אנחנו מקבלים טפיחה על השכם במעשים טובים, ובבית – פחות, אם בכלל.

בבית פנימה אנחנו מגלות דברים על עצמנו.. מוציאות את כל העצבים על בני הבית, מתעייפות מהר, מתבכיינות המון.. כי למי נבכה אם לא לקרובים שלנו? זה נכון, הכי נוח להיות 'את' עם המשפחה. אבל 'את' זה גם אותה אחת שעוזרת וסבלנית ומחייכת לשכנה, זה לא רק אחת שמתעצבנת וצועקת בזמן המקלחות וארוחות הערב. לא נשכח את אותה אחת שעזרה היום לחברה בעבודה, ואת אותה אישה חמודה וחייכנית לכל הסביבה.. ונכניס גם אותה לבית פנימה. נתבודד (כמו שמבקשים מרבים היום במשבר הקורונה) ונסתכל לתוכנו.. איפה אני משקיעה? איפה אני יותר נחמדה וחיננית? מתי את מחייכת? האם כשחברה נכנסת בדלת או שבעלך נכנס בדלת?

למי יש לנו יותר סבלנות? לילדים שלנו או לילדים של השכנה? התשובות יעידו בעצמן על הפתרון.. חובה עלינו לשים לב היכן אנחנו משקיעות את מירב כוחותינו, ולהפוך את היוצרות במידה הצורך. להשקיע יותר בבית פנימה ופחות בחוץ. ברגע שאדם משקיע את האנרגיה שלו בעבודה, עם חברים וכו'.. בבית אוטומטית יש לו פחות כוחות להשקיע, להיות יצירתי בפתרון הבעיות שנוצרות ביומיום. אבל זה הפך עבודת השם – ההפך ממה שהשם רוצה – כל הכוחות שלנו צריכים להיות קודם כל מנוטים לבית שלנו. את השאריות להשאיר לבחוץ, לא להפך..

לא לחינם היום כל כך הרבה יהודים מבודדים בביתם, ובכלל כל מדינת ישראל בלחץ וכולם פתאום מתכנסים בביתם, לא מטיילים ולא מבלים את זמנם בהבל וריק.. אלא כל אחד ומשפחתו מתכנסים בביתם ובמקרה הטוב – מתחילים לחשוב.. לעשות 'פאוז' בחיים, להבין שהקב"ה מנהל את העולם. ואם הוא מחליט – גם לזמר הכי מפורסם לא יהיה קהל בהופעה.. וגם למסעדות הכי מוצלחות, ברגע אחד לא יהיה לקוחות.

השם יתברך הוא כל יכול. הוא זה שמנהל את העולם, אין עוד מלבדו. לפעמים במרוצת היומיום אנחנו עלולים לשכוח זאת, למפורסמים ומצליחים יש ניסיון עוד יותר גדול.. וברגע אחד השם יתברך מראה לכולם מי אחראי פה על הכול.. אין "כוחי ועוצם ידי".. רק השם יתברך עשה עושה יעשה. והחשוב ביותר – שהוא אוהב אותנו, הוא דואג לנו ולא יעזוב אותנו לרגע. מי שדואג הקב"ה לא יכול לדאוג לו.. נשליך על השם והוא ידאג לכל מחסורנו.

שבת שלום ומבורך!

סיפור לשבת

"איזהו עשיר"...

מְתוֹךְ דִּירוֹת הִגִּיעַ אֶל שַׁר הַתּוֹרָה הַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים קַנְיֶבְסְקִי שְׁלִיט"א, וְנִימָה שֶׁל טְרוּנְיָה קַלָּה בְּדִבְרָיו: לַמְרוֹת כָּל מַאֲמַצָּיו אֵין הוּא מַצְלִיחַ בָּעֲבוֹדָתוֹ. אָמְנָם עִסְקָה פֹּה עִסְקָה שָׁם מְאַפְשְׁרוֹת לוֹ לְהָבִיא פַּרְנָסָה הַבַּיְתָה, אַךְ קָשֶׁה לוֹ עִם הַמַּצָּב הַקַּיָּם, בּוֹ עָלָיו לְחַשֵּׁב כָּל פַּעַם אֶת הוֹצָאוֹתָיו, וְלִדְאֹג דַּאֲגוֹת פַּרְנָסָה. הוּא רוֹצֶה לְהִתְעַשֵּׁר, וְשֶׁיִּהְיֶה לוֹ כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ בְּשֶׂפַע. לְצַרְךָ כָּךְ בָּא כָּעֵת לָרַב כְּדֵי לְהִתְבָּרֵךְ.

אָמַר לוֹ רַבִּי חַיִּים: "מִי אָמַר שֶׁטּוֹב לְךָ לִהְיוֹת עָשִׁיר? בִּשְׁבִיל מָה לְךָ בְּרָכָה כָּזוֹ? מָה אַתָּה כָּל כָּךְ דָּבוּק בְּרָצוֹן הַזֶּה?".

אַךְ שׁוּם דָּבָר לֹא הוֹעִיל - הוּא מִתְעַקֵּשׁ לְבַקֵּשׁ בְּרָכָה לַעֲשִׁירוּת. לְאַחֲרוֹנָה הָיָה לוֹ כַּמָּה וְכַמָּה עִסְקָאוֹת שֶׁהוּא הִתְחִיל, וְהֵן הָיוּ נִרְאוֹת מַבְטִיחוֹת, אַךְ בָּרֶגַע הָאַחֲרוֹן הֵן נִתְקְעוּ. הוּא זָקוּק בְּדְחִיפוּת לִבְרָכַת הָרַב.

פנינים מהפרשה

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' לאמר (לה. ד)

יום אחד פגשה הצפרדע את המרבה רגליים. בירכה אותו לשלום, ולא התאפקה: "תגיד, אני חייבת לשאול אותך שאלה שכל הזמן מציקה לי, איך אתה מסתדר ומצליח ללכת עם יותר ממאה רגליים? איך אתה מחליט איזו רגל להזיז קודם ואיזו אחר כך?... אני, עם ארבע רגליים בקושי מסתדרת?!..."אחרי שבוע עברה הצפרדע שוב באותו מקום, והנה היא מוצאת את מרבה הרגליים עומד על עומדו באותו מקום בו פגשה אותו שבוע קודם. "מה אתה עושה כאן עד עכשיו?" תמהה. הביט בה מרבה הרגליים במבט מבולבל וכועס וענה: "מהיום בו שאלת איך אני מסתדר עם רגלי הרבות, אני מנסה לחשוב איך אני מצליח ללכת ומסתבך...".

אחת הדרכים של היצר הרע להרחיק את האדם מהמצוות ולהביאו לחטאים ועצבות, היא על ידי שמצרף לפניו בבת אחת כמה בעיות ומטלות, והופך אותם לפקעת אחת גדולה שנדמית לאדם כמשהו בלתי פתיר. כל מחשבותיו מתערבבות ומתבלבלות, הוא רואה מול עיניו תילי תילים של איסורים וחיובים, אינו יודע מהיכן להתחיל, ובא לידי יאוש וחידלון.

וכיצד איפוא ניתן להתמודד מול יצר זה?

בספר "תורת הפרשה" מביא המחבר הרה"ג ר' אהרן זכאי שליט"א עצה לזה מדברי משה רבנו ע"ה בפסוק זה. עומד משה רבנו ואומר לעם ישראל "זה הדבר אשר צוה ה'". משה לא אמר "אלה הדברים" אלא "זה הדבר" - תתרכזו רק במצוה הזו שעומדת כעת לפניכם. אל תקחו את כל המטלות כמקשה אחת, אלא לכל משימה תקדישו מחשבה נפרדת כשיגיע זמנה, וכך תיווכחו לראות שלא כצעקתה, וכל בעיה כשלעצמה קלה וניתנת לפתרון.

דומה הדבר למדינה שנלחמת עם כמה מדינות אויב בכמה חזיתות. ברור הדבר שלא ניתן למגר את כל האויבים בבת אחת. הצבא בוחר את המוקדים המסוכנים ביותר, ובהם הוא מתחיל לטפל. גם בעבודת ה' ותיקון המדות, לכל יהודי ישנם תחומים רבים ומגוונים הדורשים תיקון. אם מעוניינים שתהליך התיקון יהיה חזק ויעיל, אי אפשר לעבוד על כל התחומים בו זמנית. הדרך להצליח היא רק כאשר מפצלים את העבודה, ובוחרים בכל פעם לטפל בדבר אחד.

רבי אבלי פוסובלר זצ"ל, מגאוני דורו היה. מלבד קדושתו וצדקתו נהג לסובב מעת לעת בעיירות שבאזור מגוריו, על מנת לחזקם ולעודדם בדרך ה'.

באחת העיירות אליהן היה הרב מגיע, שכן מלון קטן אשר עמד בניהולו של יהודי. כל אימת שהגיע הרב לעיירה וסביבותיה, אירחו בעל המלון בכבוד רב, ועמד הכן לשרתו בחפץ לב. פעם, שיכן בעל המלון בחדרו של הרב יהודי עשיר שהגיע לאזור לצורך עסקיו.לאחר יומיים, החליט העשיר לארוז את מטלטליו ולהמשיך בדרכו. אך אויה, תוך כדי התארגנות ליציאה גילה לפתע כי צרור כספו התפוח והגדוש נעלם לבלי הותיר סימן. לא חשד העשיר חלילה וחס ברב, אך הקים קול זעקה שצרורו אבד.פנה רבי אבלי אל העשיר ברוגע ושאל: "אולי תוכל לתת לי סימנים כמה כסף היה בצרור?". מנה העשיר את תכולת ארנקו בפרוטרוט, ורבי אבלי סר אל חדר צדדי. לאחר מספר דקות שב, כשבידו הסכום במלואו. "מצאתי מקודם סכום גדול", חייך אל העשיר, "עתה מבין אני שכספך הוא".העשיר הנרגש הודה לרב מקרב לב ופנה לארגן את חפציו. עודו מקפל את כלי מיטתו, והנה פרצה מפיו קריאה חדה בשנית, צרורו התפוח ניצב שם כאילו מעולם לא אבד. נבוך כולו פנה העשיר לרבי אבלי ושאל: "רבי, עד כדי כך? מדוע היית מוכן לתת לי סכום כה גדול מכיסך בעוד שכלל לא מצאת את כספי?".

"תנוח דעתך", חייך רבי אבלי, "לא היתה זו מתנה, רק הלוואה. ידעתי שכל עוד הנך מבולבל - לא תמצא מאומה. הענקתי לך הלוואה באותו סכום כדי שתירגע, ואכן תוך מספר דקות מצאת את אבדתך". **(אוצרותינו)**

מַאֲמִין צָרִיךְ לָלֶכֶת בְּדִיּוּק לְפִי רְצוֹן הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ.
מִי שֶׁמְּנַהֵל כָּךְ אֶת חַיָּיו, הַקָּבָּ"ה מַנְחֶה אוֹתוֹ וְנוֹתֵן לוֹ אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, וְטוֹב לוֹ לְקַבֵּל, וְהוּא יוֹדֵעַ בְּנַדָּאוּת שֶׁאִם הַקָּבָּ"ה לֹא רוֹצֶה לָתֵת לוֹ דָּבָר מָה - וַדַּאי אֵין הַדָּבָר לְטוֹבָתוֹ כְּלָל.
בְּלֶכְתּוֹ כָּךְ, צָמוּד לִרְצוֹן הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ, יָבִין, שֶׁכָּל מַעֲשָׂיו וְעִנְיָנָיו כֻּלָּם לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. **(הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א – משכני אחריך)**

"למהדרין" כשרות הלכה למעשה
מאת הרב שי עמר שליט"א

הכנות לפסח בקלות על פי ההלכה

שאלה: שלום לכבוד הרב, אני חוזרת בתשובה ורציתי לדעת אחת ולתמיד מה הדרך הנכונה לנקיון לפני הפסח על פי ההלכה , היות ובשנים שעברו הרגשתי התמוטטות נפשית ממרתון הניקנות וההכנות?

מצוות עשה מן התורה להשבית החמץ קודם זמן איסור אכילתו, שנאמר (שמות פרק יב' פסוק טו') "אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם ". ותיקנו חכמים לבדוק ולחפש אחר החמץ בביתו וברשו־תו, בתחילת ליל יד' בניסן, כדי שאם ימצא חמץ יבערנו קודם זמן איסורו.

כתבו הראשונים שצריך לנקות ולכבד את חדרי הבית בניקוי יסודי קודם זמן בדיקת חמץ.

וכאן ברשותכם הקוראים היקרים אתמקד יותר בפרטי הדינים ופחות במקורות כדי להפיק תועלת למעשה בעיקר עבור הנשים הצדקניות שטורחות ועמלות בנקיון הבית בימים אלו.

נקיון הפסח ונקיון האביב.

יש גויים שמאוררים את המיזרונים והשמיכות וכו' משום שאביבי בחוץ, לא כן יהודי שמנקה את הבית קודם פסח הוא רק משום מצות חז"ל שבודקין את החמץ לאור הנר בשביל שבית יהיה נקי מחמץ למטרה של הבדיקה. וזה כל כוונתו בבדיקתו ובנקיון הקודם לו.

ולכן יש להפריד בין הדברים השייכים לנקיון הבית מצד חיוב ההלכה, לבין סתם נקיון האביבי והחלפת תקופות השנה שאותם אפשר להשאיר לזמנים אחרים.

יש שרמזו את הסמיכות של הפסוקים "אלהי מסכה לא תעשה לך " "את חג המצות תשמור" (שמות לד'). שיש אנשים שעושים נקיון הפסח כעין עבודה זרה.

וזה הגורם העיקרי לעקרות הבית בסופו של דבר לא לקיים את מצוות ליל הסדר כהלכה שיש מהם כמו אכילת מצה שהיא מצות עשה מן התורה בזמן הזה, וכל הלילה הזה נהפך להיות שונה מכל הלילות שבלילה הזה האישה מוצאת את עצמה נירדמת על השלחן כבר בתחילת הקידוש.

ניתן בעזרת ה' כמה דוגמאות למי שרוצה לנקות את הבית על פי כללי ההלכה , ולא על פי כללי החברה :

הברקת חלונות של חדרי הבית (לא של המטבח, ששם יש סיכוי גבוה בפרט כשיש ילדים ,שהמסילות והחריצים יש בהם חמץ ולכן יש לנקותם היטב) – אפשר להשאיר את נקיון החלונות היסודי שנמשך כמה שעות או ימים לחנוכה, שיראו את החנוכיה היטב, מה הלהט לעשות זאת בימים אלו ? ומכל מקום נקיון רגיל וקל עם מעט חומרי ניקוי יש לעשות ובפרט בחדרי הילדים ששם כנראה יש חמץ.

סיוד הקירות – אפשר להשאיר לחודש אלול דוגמת "אם יהיו חטאכים וכו' כשלג ילבינו " , אמנם הבן איש חי כתב שיש ענין לסייד את הקירות לפני פסח , אבל כבר כתבו הפוסקים מי שנוהג כן משום מנהג וכדומה וזה לא מפריע לא את השלוה ניחא. אבל מי שבלי קשר למנהג מחליט רגשית שטוב לו שהבית יהיה מסויד , אז עצה טובה תדחה זאת לזמן אחר.

ספרים – יש שמוציאים את עשרות ומאות הספרים שיש להם מארון הספרים ועורכים שעות ארוכות או אפילו מקיימים טקס "נקיון הספרים", בו בזמן שהכרעת רוב הפוסקים להלכה ולמעשה שספרים אינם צריכים בדיקה חוץ מסידורים וברכונים שחייבים בדיקה וניקוי או מכירה לגוי. (וגם מי שמחמיר בזה כדעת מרן החזון איש זצ"ל, יכסה את הספרים ויכללם במכירת החמץ לגוי ולא יועיל לנער את הספרים).

לכבס טלית חדשה – יש פעמים שעקרת הבית מכבסת חמש או שש טליתות ולוקח זמן רב ובפרט שהמציאות מראה שניזכרים ברגע האחרון והחגיגה מתחילה, צריך לדעת שליכלוך וכתמים וכדומה, הם לא בכלל איסור חמץ, אותו דבר במחילה מכבודכם שומן הוא לא חמץ. לכן מי שלא יכול ללבוש טלית כזאת בחג יעשה כאחד העצות הטובות כדלהלן:

א. חכם עיניו בראשו ינקה הטלית כבר עכשיו, ולא יחכה לזמן של לחץ ובפרט שפעמים שליכלוך הטלית גורמת ממש חילול ה', וכבר פסק הרמב"ם שמלבוש ת"ח יהיה נקי וכו'.

ב. אם הטלית ראויה לשימוש גם מבחינה אסטטית ובכל זאת הרגש חפץ בנקיון, ישלח לניקוי יבש אם יש לו אפשרות כספית בלבד, ומי שלא יכול ימתין לזמן אחר .

תנור שלא משתמשים בו בפסח – צריך נקיון רגיל ולא צריך לראות שהפירמה כבר לא קיימת. ואם משתמשים בתנור בפסח הואיל ויש בזה מחלוקת בין הפוסקים יש לשאול מורה הוראה מוסמך.

"חייב אדם לתת קמחא דפסחא לפני הפסח"
קמחא דפסחא
לעניים בני תורה
כל המעוניין לקיים מצוות "קמחא דפסחא" בהידור
אנו מחלקים חבילות נכבדות הכוללות את צרכי החג.
לנזקקים ולמשפחות מועטות יכולת
מחיר כל חבילה = 300 ש"ח

צדקה וחסד
רח' עוזיאל 41 בני ברק
03-8000-770

כולנו שותפים
בבניין הקבע
של בית המדרש
"יביע אומר"

חיים וטל חלק בזכות העצומה
יביע אומר
03-8000770
03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים